

РЕШЕНИЕ

№ 5722

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7505** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от „Лемарк Тракс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] / в качеството си на собственик на лек автомобил „О. Инсигния“ с ДК [рег.номер на МПС] / със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица] , ет.7, ап.15, представлявано от управителя Л. Х. Е., чрез адв.Д. С. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.1, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000118/22.07.2022г., издадена от Началник РУ С. към ОДМВР С., с която на основание чл. 171, т.2А буква“А“ от ЗДвП по отношение на Л. Х. Е. е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС –лек автомобил „О. Инсигния “ с ДК [рег.номер на МПС] / собственост на „Лемарк Тракс“ ЕООД/ за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона, както и в нарушение на процесуалния закон. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - мл.автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР –Х. - Ж. К. И. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 22.07.2022 г. в 22.15 часа е установено, че М. К. И. на път С.-П.-Г.-Драгоман-Г.-Владиславци-Круша-В.-Б.-Трън на ТП-813 с посока на движение от [населено място] към [населено място] управлява лек автомобил „О. Инсигния“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на „Лемарк Тракс“ ЕООД, без да е правоспособен водач – не притежава валидно СУМПС.

Съставен е АУАН серия ГА № 591565/22.07.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000118/22.07.2022 г.

По делото е приложен като доказателство договор за наем от 21.07.2022 г., сключен между И. М., в качеството му на наемател, и „Лемарк Тракс“ ЕООД, в качеството му на наемодател, по силата на който лек автомобил „О. Инсигния“ с ДК [рег.номер на МПС] му е предоставен за ползване до 25.07.2021 г. Видно от договора за наем, И. М. е представил СУМПС №[ЕИК], издадена на 13.01.2016 г. и валидна до 13.01.2026 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата.

Съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

При издаването на процесния акт са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила. Административнонаказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл. 35 от АПК, като е издал оспорения акт, без да е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство по издаването на процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка не са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК.

От представения договор за наем от 21.07.2022 г., сключен между И. М., в качеството му на наемател, и „Лемарк Тракс“ ЕООД, в качеството му на наемодател е видно, че автомобилът, с който е било извършено установеното от полицейските органи нарушение, за което е съставен е бил предоставен на лице, притежаващо валидно СУМПС. По делото е представено и прието като доказателство и копие на СУМПС на И. М., от което е видно, че към момента на наемане на автомобила същият е притежавал валидно СУМПС. Не е съобразено и обстоятелството, че автомобилът е бил управляван от друго лице, което не фигурира в сключения договор за наем като наемател на автомобила.

Съдът приема, че процесната заповед е издадена в нарушение на материалноправните разпоредби на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка и да е предоставил МПС за управление на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление.

Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. От съдържанието му се установява, че собственик на автомобила, с който е извършено установеното с АУАН нарушение, е „Лемарк Тракс“ ЕООД. За да бъде законосъобразно наложена ПАМ, същата следва да бъде наложена на дружеството, а не на физическото лице, което е негов управител, както е в процесния случай.

Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. От административнонаказващия орган е следвало да бъде съобразена нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, послужила като правно основание за издаването на процесната заповед, съгласно която ПАМ се налага на собственик, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление. В случая ПАМ е наложена на управителя на дружеството, чиято собственост е автомобила, с който е

извършено констатираното от полицейските органи нарушение, а не на собственика на автомобила, поради което същата е незаконосъобразно наложена.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на делото жалбоподателят има право на направените по делото разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане, в общ размер на 550 лв., от които 500 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лв. платена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „Лемарк Тракс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] / в качеството си на собственик на лек автомобил „О. Инсигния“ с ДК [рег.номер на МПС] / със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица] , ет.7, ап.15, представлявано от управителя Л. Х. Е., чрез адв.Д. С. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.1, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000118/22.07.2022г., издадена от Началник РУ С. към ОДМВР С., с която на основание чл. 171, т.2А буква“А“ от ЗДвП по отношение на Л. Х. Е. е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС –лек автомобил „О. Инсигния “ с ДК [рег.номер на МПС] / собственост на „Лемарк Тракс“ ЕООД / за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР С. да заплати на „Лемарк Тракс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 15, сумата от 550 /петстотин и петдесет“ лв., представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: